

číslo 36 duben - září 2009

Denní centrum Mateřídouška, o.p.s.

Co jsme pro vás připravili v tomto čísle

Prázdninové zážitky ✿ Kovbojské babí léto ✿ Naše vystoupení
Zajímavé návštěvy ✿ Výlety, koncerty a mnohá další dobrodružství ...

Důležité upozornění - v tomto časopise nenajdete jedinou negativní zprávu.
Četba tohoto časopisu má prokazatelně léčivé účinky.

Milí čtenáři,

Porozumění přináší další stránky plné zážitků a dojmů ze života Mateřídoušky, která se těší pevnému zdraví a opět porozkvetla do krásy. Sociálně terapeutická dílna si našla své příznivce a stále klienty, kteří malují, pletou, vaří, pilují, drátkují, pečou, šijí, batikují Každý si zde zkrátka najde něco, co ho baví a v čem může být i dobrý. Nápadům a pracovitosti se meze nekladou.

Mateřídouška také vyrazila několikrát do světa, aby se poučila i pobavila. Byli jsme v Městském divadle v Chebu a na zámku Mostov, v pražské O₂ Aréně na charitativním koncertě „Chceme žít s vámi“, který pořádala televize Nova, stavěli jsme májku v Irchenriethu s našimi německými přáteli a v září hned po prázdninách jsme strávili báječný týden na Stříbrné v horské chatě Barbora, kde proběhlo „Kovbojské babí léto 2009“. Jezdili jsme na koni, stříleli ze vzduchovky, stopovali divou zvěř, hledali poklad, stavěli stan, vázali uzly i šátky a tančili country tance. Dělalí jsme vše, co patří ke správným kovbojům a kovbojkám.

Také jsme několikrát vystupovali. Zaspívali jsme si na hudebním festivalu Souznění před lázeňským hotelem Thermál a uspořádali několik besídek pro naše neblížší i hosty. Chodili jsme do cukráren a pizzérií, na výstavy i do kina. Každých čtrnáct dní jsme jezdili do Stanovic na hipoterapii za našimi koňskými kamarády.

Přejme si, aby příští rok byl stejně bohatý a pestrý, jako ten letošní. Věra Bráborcová

VELIKONOČNÍ PRÁZDNINY

Klára Dvorská samostatná práce

V pondělí ráno jsme měli rušné. Já s tátou jsme přišli v neděli pozdě domů, protože jsme byli na hokeji. Ráno kolem desáté hodiny přišli první koledníci, pak už se u nás dveře nethly. Vajíčka jsme nebarvili, ale měli jsme čokoládová a také beránka. ●

PLES V PUPPU

Klára Dvorská samostatná práce

V sobotu 18. dubna jsme se domluvili, že se pojedeme pobavit na ples, který se konal v Karlových Varech v Puppku. Já jsem tam jela s mamkou a s bráchou. Všem se líbil hadí muž a pak se nám tam líbilo šou s hadrovým panákem. Byli jsem tam až do hlavní tomboly. Pak jsme tam viděli našeho pana učitele, tak jsme si šli s ním popovídat. Na plese se nám moc líbilo. ●

PLES V KARLOVÝCH VARECH

Marian Tokár, Milan Mika a Esterka Ferencová s tetou

Jeli jsme s tetou Věrou, strejdu Bráborcem a také ještě jel Víťa. Esterku vezli rodiče, protože už jsme se nevešli do auta. Moc jsme se těšili. Na plese jsme si objednali colu a dobroty. Opět jsme se fotili s Petrem Rychlým, ten nás už zná, a tak nás přivítal. Letos byl na plese hadí muž, který také vystupoval s tančícími talíři. Stále jsme tancovali a užívali jsme si pěkné taneční atmosféry. Sál v Puppku je opravdu nádherný. Byl to moc pěkný večer. Domů jsme se vrátili po půlnoci a těšili jsme se do postele. ●

NA PLESE

tetě diktoval Pěťa Demeter

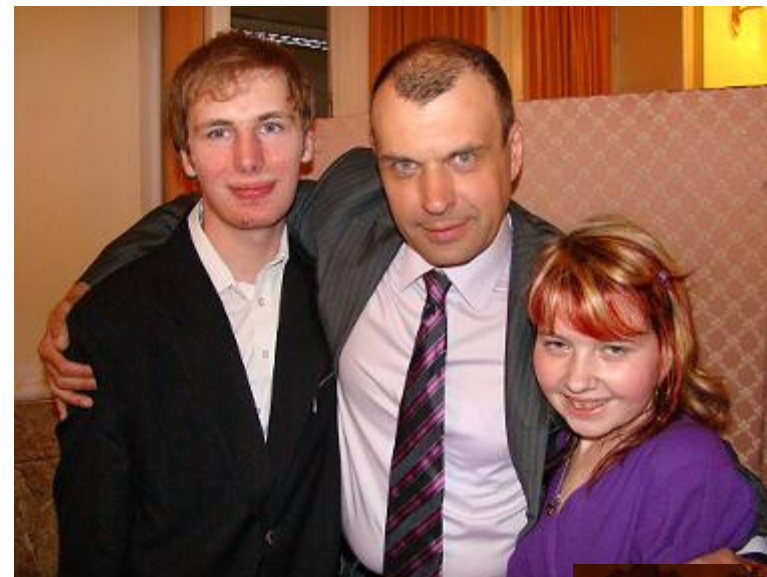
Poprvé jsem jel s maminkou na opravdový ples do Puppů v Karlových Varech. Svátečně jsme se oblékli, byla to velká událost. Na plesu jsem si objednal colu. Celý ples uváděl pan Petr Rychlý, také jsme se spolu seznámili a vyfotili. Tancoval jsem s maminkou, ale i paní Bucharovou, Primasovou, s tetou Věrou a našimi děvčaty. Asi nejvíce jsem vytáčel s Esterkou. Ples byl moc pěkný, příští rok pojedeme s maminkou zase. ●

GRANDHOTEL PUPP KARLOVY VARY

Michal Havelka samostatná práce

Ples uváděl Petr Rychlý. Na plesu se mi moc líbil. K pití jsem měl colu a džus a jinak jsem si pěkně zatancoval, jak s Katkou, tak i se Soničkou. Jinak jsem víc tancoval s Katkou. S Petrem Rychlým jsem si popovídal o hokeji, říkal jsem mu, že jezdím na hokej 12let a že mám tři šály, dva drezy a vlajku. Jinak jsem si ten ples užíval moc hezky. S Petrem Rychlým budu mít fotku, až ji Věrka udělá. Se Soničkou jsem si dal poslední taneček a odjel jsem domů o půlnoci. Z hotelu jsem vycházel a bylo 0:06. Domů jsem přijel 0:30 a než jsem usnul, tak bylo 1:01. To je všechno, co jsem mohl napsat. ●

PLES PUPP

Viktor Mikoláš samostatná práce

Jeli jsme na ples do Puppů. Jel jsem s tetou Věrou, se strejdou Bráborcem, s Milánkem a s Marianem. Jak jsme tam přijeli, tak jsme si sedli všichni ke stolu a objednali jsme si pití. Hned v osm hodin jsme šli na parket tancovat. Také jsem si koupil chlebiček. Moc se mi líbila písnička od Karla Zicha a i jiné písně. Také jsem se fotografoval s panem Petrem Rychlým, který celý ples moderoval. Potom ve čtvrt na jednu jsem jel zpátky domů. Ples se mi moc líbil a příště pojedu zase. Byl jsem také trochu unavený, ale spokojený. ●

STACIONÁŘ PRO POSTIŽENÉ

V pátek 4.dubna jsme se jako studenti psychologického semináře díky paní profesorce Maříkové vydali do Chodova (do toho překrásného velkoměsta), do denního stacionáře Mateřídouška pro postižené děti i dospělé.

ZAZA student Sokolovského gymnázia

Při cestě do stacionáře byl každý z nás poměrně nervózní, však se s mentálně postiženými lidmi nesetkáváme každý den. Jak se k nim mám chovat? Nebude to jako bych se šel dívat na zvířata v zoo? Nemám raději zůstat doma? Tak tyhle otázky se mi honily hlavou... teď už vím, že byly zbytečné.

Hned jak jsme dorazili na místo a usadili se v malé tělocvičně, zaspívali nám uživatelé stacionáře (myslím tím postižené lidi) několik písniček, které si pro nás připravili. Řeknu vám, zprvu jsem měl ze všeho velmi negativní pocit, protože mi jich bylo velmi líto, a nedokázal jsem si představit, že na tom místě strávím celé dopoledne. První zlom ale přišel, když se při zpěvu „Jede, jede mašinka“ zapojila část seminárníků (musím se přiznat, že já ne:) a vytvořila „hada“. Nálada se uvolnila.

Po vystoupení jsme byli rozděleni do dvou skupin. Moje skupina se šla podívat do dílny a musím říct, že uživatelé jsou šikovní (některé výrobky bych třeba já nevytvořil:) Přišla tam za námi jedna slečna, která si s námi povídala a když jsem se dozvěděl, že je postižená, utrpěl jsem

menší šok. Nebylo to na ní vůbec poznat! To se dalo říct i o dalších. Po návštěvě dílny jsme si s „pacienty“ mohli povídat, hrát karty atd. Jsou to velmi milí lidé. Překvapila mě věková rozmanitost- od dětí až po starší dospěláky. Už jsem necítil žádnou lítost. Jenom Honzika, který se kvůli svému fyzickému postižení může sotva pohnout a komunikuje pouze očima, je mi stále trochu líto. Ale když jsem se mu podíval do očí, připadal mi, že je šťastný.

Před polednem jsme se uzavřeli s paní ředitelkou v tělocvičně a proběhla menší debata. Líbilo se mi, že o postižených mluvila jako o klientech a brala je jako normální lidi. Přesně tak by je měl brát každý z nás. Bylo cítit ve vzduchu, že celý stacionář je jedna velká rodina. Vychovatelky a zejména paní ředitelka podle mě odvádějí skvělou práci- kolik svého času musí každá z nich obětovat! Nejdůležitější ze všeho bylo zjištění, že „klienti“ žijí úplně normální životy se vším, co k tomu patří- lásky i zklamání. Paní ředitelka nás nakonec provedla ostatními místnostmi, kde mě uchvátila zejména vodní postel určená k relaxaci:)

A nějaké moudro na závěr? Tento „výlet“ docela změnil můj pohled na postižené. I s malým handicapem může být člověk šťastný a myslím si, že ve Stacionář Mateřídouška to platí dvojnásob. Dejte mi možnost a pojedu tam znova.

MOSTOV

Martina Keslová. s tetou

Ve středu 15. 4. jsme byli v divadle v Chebu na „Dobrodružství Sindibáda mořeplavce“. Byly tam krásné, ale trochu strašidelné masky. Já jsem se bála, a tak jsem se držela s tetou za ruku. Pak jsme jeli na zámek „Mostov“. Bylo krásné počasí, a tak jsme se prošli po zahradě a prohlédli jsme si to i uvnitř zámku. Byla tam výstava porcelánu. Na zámku jsme byli i na obědě. Bylo to tam pěkné a všichni jsme měli polévku, kuřecí směs a hranolky. Pak jsem si ještě dala kolu, džus a jablečný závin se zmrzlinou a se šlehačkou. Ten mi chutnal nejvíc, byl moc dobrý. Výlet se mi moc líbil. ●

VÝLET DO CHEBU A MOSTOVA

Jiří Henzl s pomocí

Ve středu po Velikonocích jsme jeli na výlet. Nejdříve jsme navštívili Cheb, šel jsem s maminkou na prohlídku Špalíčku. Potom nás čekalo divadlo „Sindibád mořeplavcem“. Představení bylo pěkné, ale trochu strašidelné. Na oběd jsme se vydali na opravený zámek Mostov. Nejdříve jsme si prohlédli výstavu porcelánu a krásných kachlových kamen. Také jsme se hodně fotografovali. Oběd byl výborný a počasí krásné. ●

VÝLET CHEB

Tomáš Gareis a Marian Tokár s pomoci

Jeli jsme do divadla v Chebu na představení o Sindibádovi mořeplavci. Moc se nám to líbilo. Šli jsme se také projít na Špalíček. Tomášovi se líbila kašna s vlajkou. Po představení jsme jeli na oběd na zámek Mostov. Dali jsme si hranolky, maso, polévku a kávu. Cesta v autobuse byla super, museli jsme se přikurtovat jako v letadle. Výlet byl krásný. ●

„KOUZELNÁ TABULE“

Lenka a Pavlík

Máme ve třídě novou tabuli, ale není to ledajaká tabule. S tou jdou dělat zázraky. Je totiž dotyková. Nejen že na ní můžeme malovat, ale můžeme na ní hrát i různé počítačové hry. Učíme se na ní psát i počítat. Když nám tam teta spustí třeba program na počítání, jsou tam obrázky a ty prstem dáme ke správnému číslu. No prostě prima. To už pak není „učení mučení“, ale zábava. To musíte vidět. ●

PRAHA O₂ ARENA

Michal a Kačka

Jeli jsme 22.4. dubna do Prahy na koncert Chceme žít s vámi na 14. ročník. Dostali jsme zelená trička. Bylo nás tam opravdu hodně. Já jsem jednu část tancoval, pak jsem si odešel sednout a koukal jsem na koncert v sedě. Za to Kačka se Soničkou, ty se bavily skvěle. Pořád si na parketu hrály na zpěvačky. Já jsem seděl na sedačkách s tetou Maruškou a babičkou od Kačky. Pak jsem se těšil na naše oblíbené zpěváky a skupiny: Michala Davida, Dědu Mládku, Illegal

Band, Evu Farnou, Extrém a Kamila Stříhavku. Moc se mi to líbilo a těším se na příští rok. ●

SAZKA ARÉNA

Pavla, Esterka s tetou

Na tento výlet jsme se moc těšily už několik týdnů dopředu, obě máme písničky moc rády, a tak jsem se nemohly dočkat. Vyjely jsme autobusem do Prahy, cesta rychle utekla a už jsme byly v KFC na brzkém obědě. Po obědě jsme si každá koupila dáreček (penál s rybkou Nemo) a autobus už nás vzal k aréně. Tam jsme všichni dostali na krk kartičky s adresou stacionáře a tel. číslem na paní ředitelku. Také jsme hned u vstupu dostali tašky s pozornostmi a tričky. Tento rok byla zelená. Museli jsme ještě chvíli čekat, než vše začalo, ale pak už se střídal zpěvák za zpěvákem a my nechtěli ani na chvíli opustit parket. Moc se nám tady líbilo a těšíme se zase za rok. ●

MUZIKÁL DRÁKULA

Klára Dvorská samostatná práce

Dne 25.4 jsme se s mamkou domluvily, že se vydáme do Prahy na Muzikál. Moc jsme se těšily, protože ani jedna z nás ještě na žádném muzikálu nebyla. Před představením jsme měly chvilinku času, šly jsme se projít. Mamka mě zavedla do krásné cukrárny, kde jsme si daly dobroty a odpočinuly jsme si. Pak jsme se vydaly k divadlu Hybernia. Koupily jsme si program a k tomu cd. Představení se nám moc líbilo. Já i mamka se těšíme, až se nám zase naskytne příležitost podívat se na nějaký jiný muzikál, a nebo divadelní hru. ●

VÝLET ZA MĚSÍCEM

Marian Tokár s pomocí

V úterý 5. května jsme vyrazili autobusem na zajímavý výlet. Jeli jsme směrem na Olšová Vrata, to jsme si s tetou Věrou četli na tabuli. Přijeli jsme do zvláštní budovy – hvězdárny. Tam nás přivítal jeden mladý pán a odvedl do sálu. A potom už jsme byli jako ve škole, pan učitel se ptal, jak se jmenujeme a kdo chybí. Někdo byl

Okurková, Hrušková, Salát, já jsem byl pan Švestka. Potom jsme měli moc zajímavé promítání, letěli jsme se žárovkou ze stolní lampičky na Měsíc. Pan učitel nám promítal, jak to vypadá na měsíci, zajímavé byly krátery, také jsme si promítali raketu. Bylo to všechno moc zajímavé. Měli jsme i exkurzi po hvězdárně. Možná nás čeká i noční prohlídka oblohy. ●

HVĚZDÁRNA

Viktor Mikoláš sam. práce

Byli jsme na výletě na hvězdárně u Karlových Varů. Pan hvězdář nám také vyprávěl o Měsíci a hvězdách a raketách. Promítali jsme si zajímavé fotografie. Pustil nám pohádku „Kráva na měsíci“. Šli jsme se podívat do hvězdárny, kde se pozoruje obloha. Po prohlídce jsme šli svačit ven do přírody. Potom jsme jeli zpátky do Chodova. Počasí bylo docela příjemné. Moc se nám to líbilo. Příště jedeme zase. ●

BESÍDKA PRO NAŠE MAMINKY

Tomáš Gareis s tetou

Ve čtvrtek 7. května jsme měli besídku pro naše maminka ke Dni matek. Besídka byla Broučková. Zpívali jsme písničky, říkali básničky, cvičili a malovali. Každý dělal něco. Také já jsem se pro maminku učil báseň, byla to dřina, ale moje maminka měla radost. Po besídce jsme maminky pozvali na kávu a něco sladkého. Moje maminka chodí na všechny naše besídky a to mám vždy radost. Také jsme maminkám dali vlastnoručně vyrobené dárky. Já jsem letos v dílně vyrobil s tetou

Maruškou smaltované srdíčko a na keramice ptáčka. Dárky máme doma na výzdobu. Besídky mám rád. ●

BROUČKOVÁ BESÍDKA

(malé děti a školák Lukášek S.)

Letošní besídka ke Dni matek byla o broučcích. My menší jsme předváděli světlušky. Na hlavě jsme měli tykadélka a v ruce lampičky. Spolu s tetami jsme tančili, někteří z nás i zpívali. Lukášek zazpíval sólo a také přednesl mamince básničku. Barborka zas pěkně cvičila. Všichni jsme byli šikovni a moc nám to slušelo. ●

BROUČKOVÁ BESÍDKA PRO MAMINKY A HOSTY

Petr P., Matěj, Klárka s tetou

V měsíci květnu mají všechny maminky svátek a my jsme si pro ně připravili jako překvapení besídku plnou písniček, básniček a i nějaká ta pohádka se našla. Nacvičovali jsme opravdu pilně a jak se blížilo vystoupení, nervozita se stupňovala. Ale vše dopadlo na výbornou a všichni jsme to zvládli jako praví profíci. Petr s Matějem ukazovali obrázky zvířátek z písničky, Klárka zase svítila na cestu jako pravá světluška. Maminky byly opravdu moc dojaté a my jim na závěr dali vlastnoručně vyrobené dárečky. Besídka se moc povedla. ●

BESÍDKA PRO SENIORY

Viktor Mikoláš sam. práce

Dne 12.5. jsme měli besídku pro seniory a mateřskou školku. Já jsem zase vyprávěl o broučkovi. Malé děti tančily s lucerničkami a tety je houpaly. Vítek Kotous vyprávěl pohádku Broukavou, všem se moc líbila. Také byla pěkná písnička „Já chvátám“. Měli jsme pro všechny hosty pohoštění a kávu. Moc se nám to povedlo. Besídka byla pěkná. A nyní jdu na oběd. ●

BESÍDKA PRO HOSTY

Soňa Paduchová sam. práce

Dneska jsme vystupovali s Broučkovou besídkou. Zpívali jsme pro hosty a říkali jsme básničky. Přišel i pan starosta a místostarosta. Trochu jsem měla trému. Básničky jsem řekla bez chyby. Bylo to moc pěkný. ●

JAK JSME JELI DO MARIÁNSKÝCH LÁZNÍ

Tomáš Gareis a Marian Tokár s tetou

V úterý 19. května jsme ve tři hodiny vyjeli z Chodova do Mariánských Lázní. Tam v jednom kostele byla výstava obrazů malířů, co malují pusou nebo nohama. Ty malíře nám představila Bára Štěpánová, někteří tam byli i osobně. Ty jejich obrázky byly moc krásný. To nedokážeme namalovat ani rukama. Fakt zajímavé. Ta jedna malířka byla z K.Varů a bylo jí 22 let, ve třinácti spadla ze stromu a může hýbat jenom hlavou. Potom zpívala Bára a pak jsme zpívali společně. Také jsme se prošli, bylo krásné počasí. Domů jsme přijeli večer a šli jsme spát. ●

SPORTOVNÍ DEN V KARLOVÝCH VARECH

Jiří Henzl s pomocí

Jeli jsme autobusem, měli jsme dva autobusy městské hromadné dopravy. Na stadionu v K. Varech Tuhnicích byl pro nás připraven veliký stan a dobré jídlo. Také tam byly stánky. Viděli jsme přehlídku státní a městské policie. Prohlédli jsme si nová auta, motorky a kolo. Já jsem jezdil na čtyřkolce a na jedné mě pan Bráborec vyfotil, ta čtyřkolka byla terénní. Prohlédl jsem si zbraně a prošel s tatínkem celý areál. Pěkný byl výcvik psů a sebeobrana nevidomých. Počasí bylo krásné a vše nám vyšlo. ●

SPORTOVNÍ DEN

Tomáš Gareis, Marian Tokár s tetou Věrou

Jednu květnovou sobotu jsme se vydali autobusem do Karlových Varů na stadion v Tuhnicích. Už je nás tolik, že jsme měli dokonce dva autobusy. Na stadionu byly stany, kde jsme měli své místo. Tam jsme také jedli. Měli jsme pečené velké maso, párky, limonádu, také kávu a s tetou jsme ochutnali jedno malé pivo. Dívali jsme se na cvičené psy, na zápas a sebeobranu, oba jsme stříleli ze vzduchovky a také samopalů. Moc pěkné byly historické zbraně. Potom jsme si prohlédli policejní auta, hasičskou techniku a hasiči měli ukázkou. Kdo chtěl, mohl běhat v pěně. Také jsme jezdili na koních. Super byla jízda na čtyřkolkách, to byla rychlá jízda. Vůbec jsme nechtěli zastavit, ale museli jsme se střídát. Také jsme si pořádně zařadili na diskotéce. Počasí nám vyšlo. Ještě jsme dostali trička. ●

DOVOLENÁ V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Klára Dvorská samostatná práce

Celá rodina jsme se domluvili, že pojedeme na prodloužený víkend do Českých Budějovic a že si tam s sebou vezmeme kola a budeme na nich jezdit. Když jsme vyjeli z Chodova, tak jsme dorazili do Bečova a v serpentýnách naproti nám auto dostalo hodiny, ale naštěstí se nikomu nic nestalo. Nebylo to ale ještě všechno. Kousek od Kasejovic jsme chytli kolonu aut a před tou kolonou byla bouračka. Tak jsme to museli objíždět. Když jsme dojeli do Budějovic, upadl nám výfuk. To nám to hezky začalo. Pak jsme se šli ubytovat a hurá do postele. Druhý den přijel strejda a vyrazili jsme kolem desáté hodiny na kolo, ujeli jsme 30 km. Třetí den jsme taky jeli na kole, ale jel s námi bratránek, ale já jsem zůstala na pokoji a odpočívala. Pak přijeli a jeli jsme na výlet a na oběd. Moc se mi to líbilo a chtěla bych zas jet. ●

CUKRÁRNA

Petr Pánek, Matěj Primas s tetou

Za naše celoroční snažení, ale hlavně za náš super výkon při jarní besídce jsme se mohli po skupinkách vydat na sladkou odměnu do cukrárny. Já, Petr, tam chodím moc rád. Dlouho dopředu loudím po tetě, ať už na ten POHÁR (což znamená cukrárnu) jdeme. Protože už je nás ve stacionáři moc a kapacita cukrárny omezená, přidali jsme se s tetou ke klubu. Matěj šel spolu s Tomáškem další den. Vybral jsem si velký dort a džus. Matěj měl zmrzlinový pohár a hrozně se smál, když mu teta říkala, že je jak šmoula - modrý od zmrzky. V cukrárně bylo fajn. ●

DÍLNA

Petr Pánek s tetou

Máme novou dílnu (teta říká ergoterapeutickou). Není už ve stacionáři a musí se tam po schodech, což není zrovna má oblíbená disciplína, ale zvědavost a chuť k práci byla zatím vždy silnější, takže už jsem tam byl s tetou třikrát na zkušené. Od září tam budu chodit pracovat pravidelně, tak se těším, ale zároveň to pro mě bude i velká změna. Proto se na ni připravuji dlouho dopředu. Teď už se těším hlavně na prázdniny, které si určitě moc užiju, načerpám síly a pak se s chutí zařadím do pracovního procesu. Maminka s babičkou už moje budoucí pracoviště také viděly a byly moc nadšené, jak krásným a útulným prostředím, tak množstvím nápadů, které se tam realizují. ●

OSLAVA MDD V DDM

(za Simonku L. napsala teta)

Na oslavu MDD jsem šla ve skupince se svojí tetou, s Barborkou a hodnou slečnou studentkou. Jako vždy jsme absolvovali s pomocí tet všechny soutěže, za které jsme dostali obrázková razítka. Také jsme jedli kobližky a sledovali vystoupení popleteného klauna. Moje kamarádka Barborka skákala na hopsacím hradu. Já jsem seděla na kraji a nechala se houpat tetou. Barča také řádila na kolotoči a houpačkách v přilehlém parku a já ji pozorovala. Počasí nám přálo. Byla jsem spokojená. ●

KARLOVARSKÁ ARÉNA

Michal Havelka samostatná práce

V pátek jsem jel do Karlových Varů do Tuhnic podívat se na KV arénu. Přijíždělo hodně lidí, aby si ji jaké prohlédli. Bylo nás tam skutečně hodně, i hokejisté přišli: Venca Skuhravý, Jan Košťál, Petr Kumstát, Ondřej Němec, Pepa Řezníček, Michal Dobroň a Lukáš Mensator. Slavnostní otevření uváděl Martin Dejdar. Byla tam i Iveta Bartošová. Byli tam také basketbalistky, mušketýři, florbalisti, nohejbalisti a házenkáři. Vše skončilo po půl jedenácté a když jsme přijeli domů, tak taťka musel hned jet do práce. Dopoledne jsem jel s bráchou do Interšparu. Šel si koupit novou televizi. Koupil si Sencor LCD a odpoledne jsem byl doma. ●

ZÁMEK KLÁŠTEREC NAD OHŘÍ

Vítek, Pavlík, Ester a Lenka s tetou Soňou

Na výlet jsme odjízďeli brzo ráno, proto jsme si udělali noc ve stacionáři, bylo to prima. S tetami jsme šli nakoupit svačiny a pak do cukrárny, večer jsme si zahráli hry a šli brzo spát, protože jsme museli brzo vstávat. Vstávali jsme v 6:00h. a šli pěšky na vlakové nádraží, protože jsme jeli do Klášterce nad Ohřím vlakem. Když jsme dojeli do Klášterce, tak jsme šli na zámek na prohlídku „Pohádkové země“ a „Zámeckou věž“, také jsme si prohlédli zámeckou zahradu, kde volně pobíhali pávi. Když jsme si vše prohlédli šli jsme do pěkné zámecké cukrárny, tam jsme si dali sladkost a pití. Také jsme se svezli MHD v Klášterci, která nás dovezla zpátky až na vlakové nádraží. Cestou do Chodova jsme si zpívali tramské písně. Byl to moc pěkný turistický výlet. ●

NA HOUBÁCH

Tomáš Gareis s pomocí

O víkendu v červnu přšlo a bylo teplo, tak jsme se vydali na houby. Šli jsme na Smolničák. Já rád hledám houby. Našli jsme kozáky. Maminka udělala smaženici. Také jsme šli do Vintřova do hospody a do chodovského Lidlu. ●

VÝLET DO NĚMECKA

Míša Š. s tetou

Jel jsem na výlet do Weidenu, v autobuse jsem seděl vedle tety. Cesta rychle utekla a byli jsme na místě. Viděli jsme tam stavění májky a pak měli v tělocvičně připravený program, i my jsme si připravili program. Dostali jsme oběd: Segedín s brambory, k tomu jsem měl moc dobrou kofolu a na závěr jsme dostali zmrzlinu. Rozloučili jsme se a vyrazili k domovu. ●

NÁVŠTĚVA U ALČI V NĚMECKU

Táňa Svobodová diktovala tetě Věře

Jela jsem s mamkou a Alčou a jejím přítelem Uvem do Německa do Frankentalu. Byla jsem tam čtrnáct dní. Chodili jsme po městě, koupila jsem si omalovánky, pěkné velké pastelky a oblečení. Také tatškovi jsme koupili dárek. Líbilo se mi grilování, to mám ráda. Hrála jsem si s Alenkou, Petruškou, Deniskou a Romínkou. V Německu jsem se měla moc pěkně a těším se na Alči miminko, moc si všichni přejeme chlapečka. ●

ELEKTRICKÝ VOZÍČEK

Liborek s maminkou

Letos se moji rodiče rozhodli, že mi pořídí el. vozíček. Proto zavolali do firmy Otto Bock, ty k nám poslali pana Jana Matouše, který přivezl vozíček na ukázkou. Byli jsme z něho nadšeni, ale hlavně já, Liborek. Hned jsem si ho vyzkoušel. Samozřejmě mi to moc nešlo, ale myslím si, že jsem natolik šikovný, že to časem zvládnu. Nejvíce se mi líbil blinkr, světlo a klakson. S vozíčkem budu jezdit hlavně doma, venku ho bude ovládat maminka nebo táta. Teď čekáme na zaslání poukazů a poté se pustíme do vyřizování. Tak nám držte všichni palce, ať se nám elektrický vozíček podaří získat. ●

DEN PRO SOCIÁLNÍ SLUŽBY

Soňa Paduchová sam. práce

Ve čtvrtek 11.června jsme měli vystoupení na starém náměstí. Měli jsme zpívání na pódiu, cvičení s padákem a já s Kačkou a Klárkou ještě tanec se šátky a Verunka nám s Péťou D. bubnovali. Měli jsme všichni asi úspěch, protože nám lidi tleskali. Také jsme měli ve stánku naše výrobky. Počasí bylo deštivé a chladné, ale co se dalo dělat. ●

JAK POMÁHÁM SVÉ MAMINCE

Táňa Svobodová diktovala tetě Věře

Ráno vstanu s mamkou a tatškou. Umyji se a pěkně mi maminka učeše vlasy, já si vezmu své náramky, které mám ráda. Nasnídáme se. Mamka potom vaří a já si čtu časopisy. Vím přesně, který kdy vychází – Rytmus života, Napsáno životem, Chvilka pro tebe, Katka, Báječná neděle. Také si kreslím a vybarvuji omalovánky. Máme psa Maxe, je to labradorský retrívr a má černou barvu. Je moc hodný. Mám ho ráda. Po obědě si dáváme kávu, já piji capucino. Pomáhám mamince skládat prádlo, tatška pracuje na zahradě nebo je v garáži. Tři dny v týdnu chodím do stacionáře a to mám potom jiný program. ●

OSLAVA NAROZENIN

Marian Tokár s tetou

O víkendu jsme jeli na zahrádku, kde máme chatku. Tam jsme slavili narozeniny mé sestry Zuzky. Měli jsme kuře a dobré maso, které jsme grilovali na našem velkém grilu. Já jsem si s bráchou dal k masu pivo. Také jsme měli dort a kávu, tu piji rád. Pouštěli jsme si hudbu z CD. Večer jsme ještě na ohni pekli buřty, já jsem pomáhal se dřevem. Bylo nás tam hodně, celá rodina i známí. Mě se také moc líbilo, když jsme tancovali. Jeli jsme domů až pozdě a už jsem byl unavený. ●

MOJE NÁVŠTĚVA U TETY

Kačka Pecková s pomocí

Ve čtvrtek 4. června jsem šla ze stacionáře k tetě Mirce na návštěvu. Šli jsme i s Pavlíkem. U nich doma na nás čekala malá Klárka, Honzík a dvě kočky, se kterými jsem se hned chtěla pomazlit. S Klárkou a Pavlíkem jsme si hráli s novými hračkami, které dostala Klárka k narozkám. Pak jsme se koukali na Kouzelnou školku a zase jsme si hráli. Dali jsme si dobrou večeři, vykoukali se a usadili u televize na „Ordinaci“. Po seriálu jsme šli spát, já jsem spala v posteli u Klárky. Ráno nás teta vzbudila a šli jsme do stacionáře. Moc se mi to líbilo. ●

DEN KONÍ

Marian Tokár diktoval tetě

V sobotu na konci června jsem jel já, Štěpán, Tomáš a Esterka s tetou Věrou a strejdou Pavlem na koně do Stanovic. Byla to moc zajímavá akce „Den koní“. Viděli jsme jízdy na koni bez sedla, potom koně tančili a také na nich jezdili malí psi. Byl tam herec – pan Vydra se svými koňmi Démonem a Rudou. Také jezdili na koních rytíři jako na turnaji. Šli jsme se podívat i na výcvik psů. Měli jsme dobrého opečeného buřta s chlebem a kečupem. Bylo to pěkné. Doma jsem vyprávěl mamince, co jsem viděl. ●

POSEZENÍ V HARMONII

Tomáš Gareis a Marian Tokár s tetou

30. června jsme měli vysvědčení v restauraci Harmonie. Moc jsme se těšili. Chodíme tam každý rok. Také si objednáme výborný oběd. Třeba kuřecí kousky se sýrem v těstíčku a hranolky. K pití colu. Klub šel s tetou Věrou, ale šli i ostatní skupiny a rodiče. Měli jsme celou restauraci jen pro sebe. Po jídle jsme každý dostal nádherné vysvědčení a tety i strejda dostali diplomy. Byl to super den. O prázdninách je někdo doma a někdo chodí do stacionáře. ●

VÍTKOVY PRÁZDNINY

Vitek Kotous, zapsal tatínek

V létě jsem byl na táboře. Na tábor jsem jel z Prahy autobusem do Krkonoš. Tam jsme opékali buřty a chodili jsme na procházky. Na táboře jsme měli kuchaře Martina. Udělal nám sekanou s kečupem. Taky jsme jeli na bobech a byli jsme na pouti. Pak jsme jeli domů. Potom jsem jel na školandu s Lenkou, Pájou a se Štěpánkem. Tam jsme zpívali a tancovali. Hráli jsme si na kovboje. Na pokoji jsem spal se Štěpánkem a poslouchali jsme Čuníky. Pak jsme jeli domů. Rodiče na nás čekali. Bára mě vítala a štekala. ●

VÝLET

za Barborku Č. napsala teta Liba

V dubnu jsme jeli na pohádku do Chebu. V divadle jsem byla poprvé loni. Tentokrát mě teta chválila ještě víc než minule. Pohádka byla sice trochu strašidelná, ale já jsem se smála a často tleskala a vůbec jsem se nebála. Občas jsem vzala tetu za ruku, ukázala na dveře a řekla: „bundu“, což znamená, že už bych i šla. Ale nakonec jsem v divadle vydržela až do konce. Pak jsem spěchala ven se proskočit a zaběhat si. Na zpáteční cestě jsme se stavili na zámku Mostov. Z interiéru se mi nejvíce zamlouvalo točité schodiště, po kterém jsem neustále běhala nahoru a dolů. Také přilehlým parkem jsme s tetou svištěly jako vítr. Na doplnění energie jsme na zámku poobědvali a jelo se domů. ●

ZAČÁTEK PRÁZDNIN

Klára Dvorská samostatná práce

Začátkem prázdnin v červnu jsme se domluvili s rodinou, že navštívíme dědu s babičkou v Jižních Čechách. Jeli jsme tam na víkend, protože po víkendu jsme měli nastoupit na plavecké soustředění ve Strakoncích. Mamku s Toníkem jsme odpoledne odvezli do Hradiště na vlakové nádraží a počkali jsme na vlak až přijede a pak až do něj mamka s Toníkem nastoupí, aby jsme věděli, že odjeli. Pak jsme sedli do auta a pokračovali jsme do Strakonic, kde nás čekala plavecká výuka. Celý týden jsme se učili nové a nové plavecké styly. Moc se těším na další plaveckou výuku ve Strakoncích. ●

ZÁVODY RODINNÝCH DVOJIC

Klára Dvorská samostatná práce

Ve čtvrtek 19. června se jel závod rodinných dvojic na Bílé vodě v Chodově. Závodníci se zaregistrovali. Dostali závodní číslo. Dvojice si sečetla svůj věk a podle součtu byla zařazená do kategorie: do 30 let, do 40 let, do 60 let a nad sto let. Z naší rodiny jsme se zúčastnili všichni. Nejprve jela mamka s Toníkem v kategorii nad 60let a pak jsem jela já s tatínkem na tandemu a mamka. Když jela mamka s Toníkem, tak jsme slyšeli, jak Toník mamku povzbuzuje, ať šlape a dá toho všechno

a nedělá mu ostudu. Mamka se ho držela až do kopečku, pak jí ujel. Sotva mamka dojela už musela vyrazit s námi, protože my už jsme byli s tátou připravený na startu. My jsme s tátou jeli jak o život, mamka už nám nestačila. Ale dojela. Moje a mamky to byly první závody v životě. Celkem se na Bílé vodě sešlo 62 závodníků, tedy 31 dvojic. Přijeli i tatínkové s vozíčkama, závodili dědové s vnoučkama a to bylo moc hezký. Příští rok se závod pojede zase a snad se nás tam sejde zase o něco víc. Vítězové si odnesli malé dárečky a všechny děti dostaly sušenku a džus. ●

BÍLÁ VODA

Vítek, Štěpík, Petra R., Pavlík, Pavla, Liborek, Lenka s tetou

Ráno jsme měli sraz všichni ve stacionáři, kde jsme se nasnídali a pak jsme mohli vyrazit na „Bílou vodu.“ Všichni jsme se těšili, protože jsme šli opékat buřty. Jel i Honzík Švejda s tátou. Když jsme dorazili na Bílou vodu, tak už tam na nás čekal Honzík s tátou a připravovali oheň, teta Věrka nám připravila buřty. Kousek od nás seděli rybáři a v rybníce plavaly potáčky. Buřty nám moc chutnaly a počasí se také vydařilo. Z občerstvení nám zůstal jen kousek chleba, který jsme nadrobili potáčkám. ●

MOJE PRÁZDNINY

Pavlík Staněk s tetou

V létě jsem byl na prázdninách u dědy a babi ve Vlkošově. To je malá vesnička u Plzně. Jeden den jsme si udělali výlet do ZOO. Ze zvířat se mi nejvíc líbili hadi. Šli jsme taky do dinoparku. Tam jsme šli do kina. Pustili nám pohádku o malém dinosaurovi a dali nám brýle na oči a hned jsem měl pocit, že okolo mě běhá dinosaur. Bylo to prima. ●

MOJE LÉTO

Marian Tokár s pomocí

V létě jsem se opaloval na chatě, také tam máme bazén, tak jsem se koupal. Na chatě byly i návštěvy. Grilovali jsme, dal jsem si i pivo. Také jsme i tancovali. Jel jsem s maminkou k tetě do Habartova, do Karlových Varů. Léto bylo moc pěkné, ale už jsem se těšil do stacionáře. ●

VÝLET NA TÁBOR

Soňa Paduchová sam. práce

Na konci srpna jsem jeli jako rodina na tábor do Bezručic. Jelo nás celkem osm aut, jela jsem s babičkou a dědou, potom tam dorazili ostatní. Měli jsme sebou i pejsky. Byla tam samá legrace, hráli jsme i kopanou, jinak já jsem byla v bráně. Potom jsme taky opékali buřty, bylo tam i veselo, ale jinak jsme měli moc hezké počasí. Bylo to bezva. Nový pan správce byl moc hodný i paní správce byla moc hodná. Jejich pejssek se jmenoval Míša. ●

VELKÉ PRÁZDNINY

Michal Havelka samostatná práce

Byl jsem občas na chalupě, občas doma. Musel jsem s taťkou vystěhovat můj pokoj, protože jsme na něm začali pracovat. Stěhoval jsem s taťkou moje skříně do bráchova pokoje. Pak jsem byl zase na chalupě. Když přijeli rodiče, tak s nima přijela i Katka a pak jsme jeli do Potůček do bazénu vykoupat se. Když jsme tam přijeli, tak jsme si užili dost legrace. Když jsem byl doma, tak jsem se šel podívat i do stacionáře. ●

MOJE NAROZENINY

Petr Wenzel s tetou

Dne 15.6. jsem měl 21. narozeniny. Ve stacionáři mi všichni zazpívali v kroužku a zatleskali. Stál jsem uprostřed kroužku a trochu jsem se styděl. Dostal jsem diplom a bonbony. Doma jsem slavil narozeniny už v neděli na zahradě. Bylo krásné počasí a my jsme si grilovali maso a párky. Bylo nás tam hodně např. babička, děda z Chodova, teta Vlasta a strejda od tety, Michala, strejda a máma. Všichni mi podali ruku a pusu. Dostal jsem čokoládu, bonbony, pastelky a blok... Od mámy spray, od tety Vlasty stříbrný rádio na CD. Na zahradě jsme oslavovali až do večera. Pil jsem také pivo. Oslava se mi moc líbila. ●

MOJE LETOŠNÍ PRÁZDNINY

Jirka Henzl s rodiči

Letošní prázdniny jsem opět prožil s rodiči. Navštívili jsme Beskydy. Pobyt jsme měli zajištěný v Novém Jičíně. Líbilo se nám v muzeu Tatro Kopřivnice, ve Štamberku a Kroměříži. Také jsme navštívili skanzen v Rožnově pod Radhoštěm. Je zde krásný dřevěný kostel s Valašským Slavinem, kde je pochovaný běžec Emil Zátopek, diskař Ludvík Daněk a další osoby Valašska. Byli jsme i v Kouřimi a Poděbradech. Domů jsem si přivezl model auta Tatra 603. Opět jsem posílal pohlednice do klubu. ●

NÁVŠTĚVA ZOO

Jiří Henzl s rodiči

V srpnu jsem s rodiči navštívil ZOO v Ústí nad Labem. Je to velice pěkná ZOO. Vláček nás vyvezl do nejvyššího místa. Odtud jsme pohodlně prošli celou ZOO. Viděli jsme žirafy, velbloudy, nosorožce, opice, lachtany a další obyvatele ZOO. Zážitkem bylo setkání se slony při jejich procházce po ZOO s jejich ošetřovatelem. Počasí nám přálo. Domů jsme dojeli v pořádku. ●

DOVOLENÁ*Lenka Zinderová s pomocí*

25.8. 2009 nastala velká cesta, naložili jsme kufry a jeli na dovolenou. Moc jsme se těšili na sluníčko a moře. Vše se nám splnilo. Celý týden jsme se cachtali ve slané vodě, chodili na procházky po historické části italského města Caorle. Pobíhala jsem od jednoho obchůdku k druhému. Mohla jsem si vybrat šperky. Vybrala jsem si mušličkový náhrdelník a náramek. Teta Věra mi koupila modrý kamínkový prstýnek a rodiče přikoupili stejný náramek. Ve vodě jsem se vozila na lehátku nebo jsem se učila plavat s kruhem. Na pláži byl tak horký písek, že nás pálil do chodidel. Každý den jsme mlsali dobrou zmrzlinu a pokaždé jinou. Ráno před snídaní jsme chodili k moři, kde táta s tetou plavali a já s mamkou šla na procházku. Jeli jsme na noční plavbu lodí kolem města. To se mi moc líbilo, jak se loď kolébala, ani jsem se nebála. Zažili jsme i velkou noční bouřku, druhý den byly velké vlny a vlál červený prapor. To znamená velké nebezpečí utonutí. Při zpáteční cestě jsem viděla obrovské hory, Dolomity a Alpy. Viděla jsem vodopády a vyschlou řeku, která se zase naplní při jarním tání. Také jsem počítala, kolika tunely jsme projeli. Autobus nás odvezl do Prahy a odtud jsme jeli autem domů, kde jsem zalehla a spala do odpoledne. ●

NATÁLKA*za Natálku Weissovou napsala teta Liba*

Jmenuji se Natálka a v červenci mi byly čtyři roky. Do stacionáře dojíždím od jara tohoto roku a už zde mám spoustu kamarádů. Je to tu fajn. Moc se mi líbí ve společnosti dětí. Ráda cvičím při hudbě, chodím na vycházky a relaxuji ve vaně s bublinkami. Také mě baví práce s papírem – vyrobila jsem mamince krásné srdce ke Dni matek a předala jí ho na besídce, kde jsem hrála světlušku. Teta mě chválila, že jsem se během chvíle naučila spoustu písní a protože ví, že mám hudbu ráda, vzala mě spolu s Barborkou do ZUŠ na výchovný koncert. To bylo hezké! S chodovským stacionářem se prostě člověk nenudí. Chodí tam za námi i pejsci. Jsou velcí a já malinká, tak si na sebe teprve zvykáme. Zato na koních ve Stanovicích jsem byla statečná hned napoprvé. Těším se, že od září budu do stacionáře chodit častěji. ●

KAMARÁDI*za Davidka Š. a Haničku M. napsala teta*

V naší dětské skupince máme dva kamarády – Haničku a Davidka. Během volných her jsou neustále spolu. Rádi si spolu hrají s dětským nádobíčkem. Hanička Davidkovi ochotně půjčuje panenku, David zas Hanku ukládá na matraci a starostlivě ji zakrývá dekou. Občas trnu, aby se ti dva samou láskou neumačkali. Jsou to prostě „kámoši jak hrom“. ●

PRÁZDNINOVÉ ZÁŽITKY

Lenka Zinderová s pomoci

O prázdninách jsme se rozhodli pro návštěvy příbuzných. Jeli jsme do Prahy za tetou. Má hodně vnučátek ve kterých je legrace. Skákaly do bazénu a dělaly placáky. Teta nás vzala do Prahy do Valdštejnské zahrady, kde sídlí i senát. Zrovna zasedal. Zahrada je krásná s rybníčkem, fontánkami a voliérou. Procházeli se tam pávi. Chytla nás hrozná bouřka, o které mluvili i v televizi. Pořádně jsme zmokli a vítr mi zničil úplně nový deštník. Pak jsme jeli do Jižních Čech, kde máme hodně tet a strýčků. Se všemi jsme se viděli a popovídali si. Dali jsme si i turnaj v Člověče nezlob se, který jsem vyhrála já. Domů se mi ani nechtělo, protože ráda cestuji. Doma nás navštěvují tety ze stacionáře s Matýskem a holčičkami Lengyelovými. Hodujeme, opékáme a všichni

jste hodní a způsobilí. Jen náš Čip a sousedovic Bára, pejsci, nám kradou jídlo a loudí, ale to nevadí. Chodíme na houby, borůvky, děláme dřevo a taky chodíme na procházky. ●

KOVBOJSKÉ BABÍ LÉTO - DEN 1.

Pavlík Staněk a Marian Tokár s tetou

Ráno jsme vyjeli z Chodova autobusem na horskou chatu Barboru mezi Stříbrnou a Bublavou. Hned po příjezdu jsme si vyložili kufry a tašky a šlo se na průzkum okolí. Celý týden se jmenoval „Kovbojské babí léto“, a

tak jsme se proměnili v kovboje. Měli jsme i pravá kovbojská trička a klobouky i pistole. Házeli jsme na cíl, běhali a skákali. Po návratu jsme si šli převzít své pokoje, teta nám pomohla a každý jsme si vybrali své police a postel. Po dobrém obědě jsme šli odpočívat a trochu jsme se prospali. Odpoledne byly zase soutěže a vycházky. Také jsme si zvolili své šerify a názvy rančů. Šerifem ranče U divokých hřebců a klisen byl zvolen Míša Havelka a šerifem ranče U Stříbrného potoka Pěťa Demeter. Pavlík, Víťa a Marian byli spolu na pokoji a teta Věra je chválila, protože byli hodní. ●

KOVBOJSKÉ BABÍ LÉTO - DEN 2.

Klárka Dvorská, Kačka Pecková, Verča Kokyová a Martinka Keslová

Ráno nás čekala rozcvička s tetou Lenkou, potom dobrá snídaně a hlavně pěkný 10 km dlouhý výlet na Bublavu a zpět. Čekaly nás kovbojské jízdy na koních. Bylo nádherně, a tak jsme šlapali do kopce a zase z kopce. Jízdy byly super. Po obědě všichni usnuli, protože nás odpoledne čekaly další náročné soutěže. – vázání lana, hledání stop, klobouků, svazování protivníků atd., to si pro nás připravila teta Soňa a Miluška. Večer se hodnotilo a teta Alenka nám přidělila podkovičky. ●

KOVBOJSKÉ BABÍ LÉTO DEN 3.

Míša Šindelář, Pěťa Demeter a Tomáš Malčánek s tetou

Po snídani jsme vyrazili na procházku směrem na Stříbrnou. Pod kostelem jsme si našli pěkné místo a tam jsme soutěžili. Vázali jsme kovbojské boty, závodili v jízdě na dřevěném koni. Také jsme se učili pracovat s kompasem, měli jsme poznat sever a jih. Bylo horko, tak jsme byli rádi, když jsme dorazili zpět na Barboru na oběd. Odpoledne jsme se vypravili na pěší túru. Naším cílem bylo dojít na Stříbrnou k Zinderům. Tam nás čekalo milé pohoštění, plno zábavy a her. Soutěžili jsme ve vázání uzlů na čas, tasili svůj kolt, ale největší radost všem udělalo střílení z vodních pistolí. Venku bylo teplo, takže to bylo i osvěžení. Cestou zpět jsme zpívali a těšili se na další den. ●

KOVBOJSKÉ BABÍ LÉTO - DEN 4.*Víťa Mikoláš*

Dopoledne jsme se šli podívat na vytesané obličejky ve skále. Byl tam i Mozart. Museli jsme překonávat terén. Také byly soutěže. Večer nás čekalo tančení. Přijeli pan Petr Michajlič (strejda od našich holčiček Lengyelových) a ještě paní Eva - tanečnice a učili nás country tance. Bylo to těžké, ale moc zajímavé. Nakonec jsme se jeden tanec naučili a ještě soutěž v rychlém předávání klobouků v kruhu. Po večeri byla kaše a rybí řízek, jsme dělali kovbojské mapy na uložení pokladu. Potom mi volala maminka, abych věděl, co se děje v Chodově. Nakonec jsme se šli koupat a spát, abychom měli zase sílu. ●

KOVBOJSKÉ BABÍ LÉTO - DEN 5.*Víťa Mikoláš s pomocí Vítky Kotouse a Štěpána Bráborce*

Dnes ráno jsme měli soutěže v hodu šiškou na cíl a do dálky, také jsme museli překonat překážky. Moc jsme se těšili na hledání pokladů. Každá skupina – ranč, uložila druhým někam poklad a museli jsme ho hledat. Poklad našel Marian a Míša a potom jsme si vše rozdělili. Byly to samé dobroty a stříbrné mince. Večer bylo vyhodnocení celého týdne a dostali jsme diplomy. Měli jsme diskotéku a večer jsme si opékali buřty. Také jsme si museli balit věci a to se nám nechtělo. ●

ŠKOLA V PŘÍRODĚ NA NAŠEM POKOJI*Esterka Ferencová, Pája a Lenka Lengyelová a tetou*

Celá škola v přírodě se nám moc líbila. Nejvíce nás zaujal výlet na Bublavu, kde jsme jezdili na koních. Také jsme byli rádi, že nás pozvali Zinderovi. Měli pro nás, jako vždy, bohaté pohoštění. Nemohli jsme se dočkat, až přijde Pěťa Michajlič s paní Evou a naučí nás country tance. Závěrečné opékání buřtů nemělo chybu, protože to my máme rádi. Počasí se povedlo, tak jsme většinu času trávili v přírodě a bylo to super. ●

NAŠE ŠKOLA V PŘÍRODĚ*Veronika Kokyová, Pěťa Demeter s pomocí tety Lenky.*

Nejdříve jsme se sešli u stacionáře a čekali jsme na autobus. Když pro nás přijel, měli jsme z toho velkou radost. Tety si pro nás připravily různé hry a soutěže. Nejvíce se mi líbilo střelení ze vzduchovky. Také jsme šli na větší túru směr Bublava. Tam nás čekala jízda na koni, která se mi moc líbila. Už se těším na další školu v přírodě. ●

VYCHÁZKY PO CHODOVĚ

za Kristýnku K. napsala teta Liba

Venku je to prima. Je tam tolik věcí k vidění. Někdy jedeme do přírody, jindy procházíme městem, občas se zastavíme v parku. Teta většinou bere ke kočárku ještě někoho z malých dětí a to je legrační, protože oni neustále něco brebentí. A tak jim střídavě naslouchám a směji se, pozoruji okolí a je mi dobře. ●

ERGOTERAPEUTICKÁ DÍLNA

Tomášem M. s tetou

Každé pondělí po obědě chodím do ergoterapeutické dílny, kde se učím pracovat. Brousím a řežu dřevo, piluji kov, také s pomocí vyrábím různé dárečky. V dílně je všechno nové a hezké. Chodím sem rád. A protože se mi tu tak líbí, tak jsem opravdu hodný a všichni si mě moc chválí. ●

SOBOTNÍ ZPÍVÁNÍ U THERMÁLU

Jiří Henzl s pomocí

Jel jsem s tatínkem do Karlových Varů. Vystupovali jsme s našim pásmem písniček na festivalu Souznění u Thermálu. Byl krásný slunný den. Všechny písničky se nám podařily. Lidé nám tleskali. Z celé akce 19.9. budou fotografie. Bylo to pěkné. ●

FILMOVÝ FESTIVAL

Petruška Raunerová s maminkou

Ani tentokrát jsme nemohly chybět na festivalu. Naše působiště bylo okoli Thermálu, kde byly různé akce – oranžové kolo (maminka šlapala každý den), autogramiáda, čaj o třetí. Dívaly jsme se na delegace k soutěžním filmům. Nejdelší čekání bylo na mužské hvězdy, dočkaly jsme se jich – Malkovic a Banderas. Jó to byly davy. Potkávaly jsme i české herce, to se nám lépe fotilo, i když jsem někdy náladu na focení neměla. Někteří herci si nás pamatovali z minulých setkání, tak to bylo prima. Opět se těším na další ročník. ●

K
A
R
L
O
V
Y
V
A
R
Y

MATURITA

Petruška Raunerová s maminkou

Moje sestra Lenka zvládla maturitu a byli jsme s dědou přítomni předávání maturitních vysvědčení. Bylo to v Lázních V. v sále. Bylo to pěkné, tak už mám Lenku dospělou. Zvládla i přijímačky na Filozofickou fakultu v Plzni. Jsme na ni pyšní. ●

TKANÍ NA KOLÍKOVÉM STÁVKU.

Marie Sadilová

Je to stará, jednoduchá technika, velmi vhodná pro aktivní, pracovní-terapeutickou činnost. Díky léčebně v Praze-Bohnicích, kde je tkaní součástí léčby, jsme získali první malý stávek. Druhý, větší, už jsme si vyrobili sami v naší dílně. Tkaní představuje skutečné pracovní uplatnění, pomáhá získávat a upevňovat pracovní návyky a učí soustředění na práci. Věřím, že klienty zaujme a bude je bavit tak jako Lenku Zinderovou, která po prvních utkaných řádcích nadšeně prohlásila: „Teto, to je nádhera!“ Tkát lze nejen z vlny, ale i ze zbytků různého textilu. ●

V DÍLNĚ

Lenka Lengyelová s pomocí

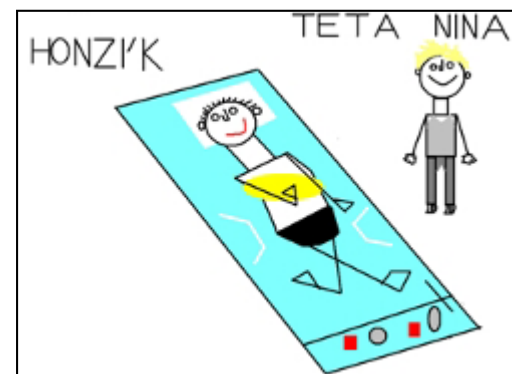
Před létem jsme začali chodit do dílny. Je tam s námi teta Maruška, Helenka, Gábina a strejda Zdeněk. S tetou Helenkou šijeme a já jsem začala vyšít srdíčko. Ještě ho nemám hotové, ale určitě ho dodělám, protože mě to moc baví. S tetou Maruškou zas navlékám korálky, to mi taky jde a baví, ale nejraději se učím vařit. To by jste ani nevěřili, jaké dobroty zvládneme se strejdou uvařit. Až bude den otevřených dveří, tak přijďte a popřejeme Vám dobrou chuť. ●

VODNÍ REHABILITACE

Honza Švejda s tetou

Do stacionáře byla nainstalovaná nová vana. To je tedy senza věc a něco vám o ní řeknu. To vše jsem nevěděl ani já, ale dozvěděl jsem se to od tety. Tak tedy rehabilitační vana poskytuje relaxační a léčivou masáž celého těla. Tak třeba pomáhá při léčení vysokého nebo nízkého tlaku, astmatu, obezity a i potlačuje celulitidu. To já tedy nepotřebuji, ale léčí i nemoci páteře a pomáhá při bolestech kloubů a to je něco pro mě. Je mi vždycky tak fajn a přestanou mě bolet záda. Jsem moc rád, že jí máme a těším se na to perličkové koupání. ●

Honzíkova vlastní počítačová kresba

HOKEJ*Petruška Raunerová s maminkou*

Po loňské úspěšné sezoně, kdy karlovarská Energie získala titul vicemistra, jsme letošní sezonu 08/09 sledovaly jen průběžně a čekaly, zda se naši hoši dostanou do finále. Dočkaly jsme se a už jsme si nenechaly ujít super zápasy. Osobně jsme fandily v Plechárně. Fanoušci byli úžasní. Potkávaly jsme tam Míšu s Kačkou a také přišel i Míša z Ostrova. Největší drama bylo poslední finále. V první třetině už jsme prohrávali 0:3. To se nikomu nelíbilo a fanoušci hnali hráče do útoku a nakonec Energie slavila mistrovský titul. Na stadionu to hučelo, oslavy byly bouřlivé. Nám se podařilo být v hráčské kabině a hned po výhře jsme se fotily s mistrovským pohárem. Nenechaly jsme si ujít oslavy s loučením v Plechárně. Byly to bezva zážitky. ●

Poděkování:

- ✧ Toužimské stavební společnosti s.r.o. za sponzorský dar ve výši 50.000,- Kč a za uspořádání sportovního kulturního dne
- ✧ ochotným maminkám za pečení na naše besídky
- ✧ panu starostovi Ing. Horovi za osobní finanční dar
- ✧ panu generálnímu řediteli Ing. Vojtěchu Zítkovi za finanční dar
- ✧ manželům Henzlovým za finanční příspěvek
- ✧ maminkám za krásné dárky pro zaměstnance

Děkujeme všem za pozdravy z dovolené. Opět jich nejvíce poslal náš věrný dopisovatel Jirka Henzl s rodiči.

Denní centrum Mateřídouška finančně podporují:

časopis **POROZUMĚNÍ** vydává **Denní centrum Mateřídouška, o.p.s.**
 Školní 737, 357 35 Chodov, info@opschodov.cz, www.opschodov.cz
 Redakční rada: Ing. Bráborec P., Bráborcová V., Primasová M.
 Není určeno ke komerčnímu využití. ZDARMA !